

- Jag vill att du kommer hit.

Jag tittade på henne och pekade på golvet bredvid stolen där jag satt.

- Nu!

Med trotsig blick och synbart irriterad gick hon fram. Hon såg ut som en trotsig femåring.

Det kliade i fingrarna, men jag höll mig. Mina ögon var tårögda och det gjorde uppenbarligen henne lite skärrad, för blicken av trots försvann.

- På knä... Sitt ner och sänk blicken. Jävlas inte...

Jag bet ihop, tyst. Samlade tankarna och drog ett djupt andetag för att lugna mig själv.

- Jag är besviken på dig, sade jag till slut. Jag höll andan för att fortsätta meningen, men ångrade mig och andades ut. Hon sneglade lite försiktigt upp, men jag höll händerna om hennes nacke vilket hindrade henne att se mig i ansiktet.

- J-..

- Du är ingen barnunge. Jag var helt övertygad om att du skulle göra som du sa. Var jag dum som litade på dig?

Hon svarade inte, men skakade på huvudet.

- Hur förklarar du då att jag blivit lurad av dig?

- Jag ville inte lu... Rösten var svag och från att inledningsvis vara en viskning blev ljudet sedan bara hennes läppar som rörde sig när hon skulle formulera meningen.

- Men det gjorde du. Du ljög mig rakt upp i ansiktet och du svek mitt förtroende. Jag hade föredragit att du sa som det är. Du respekterar inte mig, min tid, min omtanke...

Jag hörde henne snyfta till, tårarna rann ner för hennes kinder och hon var nära att falla i tårar. Mina rann stilla, men jag var långt mer samlad. Nyss var jag upprörd och hon bara trotsig. Nu var det hon som var utan kontroll.

Jag såg att hon ville säga något, men osäkerheten tog överhanden och läpparna rörde sig trevande, men inga ord kom.

- Är det inte så?

Jag tog handen under hennes haka och höjde hennes blick. Hon såg upp och när hon mötte mina tårfyllda ögon brast hon i ohejdad gråt.

- Du måste prata Anna. Svara mig.

- Jag tänkte inte... Meningen avbröts av en hulkning, tårar rann och hennes näsa också. Jag tog hushållsrullen med papper som stod bredvid mig på skrivbordet och höll den framför henne.

- Snyt dig.

Hon blåste ut i pappret och jag torkade henne som man gör med små barn. Tårarna rann fortfarande och hon snyftade av och till.

- Så, vad sa du?

- Jag tänkte mig inte för... Det var inte meningen, jag lovar.

- Det är inte vad man säger som räknas, utan vad man gör. Och vad gör du Anna?

- Jag glömde ri-

- Du ringde inte! Som du lovat. Så jag fick sitta här som ett fån, utan en aning om varför det du sagt och lovat helt plötsligt framstod som lögn. Tror du jag vill sitta här och inse att du inte går att lita på?

Hon skakade på huvudet, blicken ner i golvet.

- Förstår du varför jag bad dig höra av dig, om något ändras från vad vi planerat tillsammans?

- F-för att veta. För att du blir orolig. För att jag inte respekterar dig, när jag inte hör av mig...

- Jag är inte din mamma. Du får springa ute dygnet runt och nätterna igenom, det skiter jag i. Jag bad dig höra av dig för att vi är vuxna människor och jag avtalar man något så ska man hålla det. Uppenbarligen är du inte vuxen nog att inse det.

- Straffa mig?

Hon torkade bort tårarna från kinderna med handen, men de slutade inte rinna och när hon bedjande såg upp på mig såg jag en ny tår rinna ner för hennes kind igen.

Jag såg skeptisk och sammanbiten ut. Jag hade ingen lust förvandla det här till sex, eller ge henne en för enkel utväg. Jag ville inte behöva ta den här diskussionen igen och det var mitt förtroende för

henne, inte hennes lydnad jag ifrågasatte.

- Jag vill veta att det här inte händer igen. Gör det så kommer jag inte släppa in dig här igen.
- Snälla, jag lovar...

Uppsynen avslöjade att hennes vädjan var genuin. Jag strök henne över huvudet och hon började gråta igen.

- Det är inte särskilt roligt det här, eller hur? Jag hukade mig fram och talade lågt med munnen nära hennes öra, min kind mot hennes huvud. Hon skakade på huvudet.
- Nästa gång det här händer... Nästa gång du blir avbruten och inte kan uppfylla dina åtaganden, dina löften till mig – vad gör du då?
- Jag ska ringa dig...
- Ja, eller SMS:a, men hör av dig på något sätt. Du är stor nog att klara en så enkel sak, eller hur?
- Ja... Hon snyftade igen.
- Jättebra. Jag vet att du inte kommer göra mig besviken igen, eller hur älskling?

Hon snörvlade igen och skakade genast huvudet. Försiktigt tittade hon upp med ynkelig uppsyn.

- Förlåt! Hon kramade mig hårt om benen och lade sin kind i mitt knä.
- Jag tycker inte om det här, men jag tänker ge dig stryk, sen är det här avklarat och jag vill aldrig mer behöva göra det här igen. Är det förstått?

Hon snyftade lågt och nickade igen.

- Ligg i sängen, på mage.
Jag reste mig och hon såg efter min hand när jag pekade mot sängen, reste sig och gick genast fram för att lägga sig ner på mage i den. Innan jag vände mig för att gå fram till sängen tog jag ett papper och snöt mig själv.

Anna låg på mage, hennes runda bak putade av hennes naturliga svank. Hon hade mörka jeans på sig.

- Dra ned dem.

Skyndsamt knäppte hon upp byxorna och drog ner dem till halvvägs ner på låren. Med armarna intill kroppen och händerna under hakan såg jag hur hon redan spände sig i lår och rumpa.

- Slappna av... Jag strök henne över skinkorna med mina långa naglar, löst rispande hennes hud. Hon slappnade av, men redan när jag höjde handen för att ta sats ryckte hon till lite och spände sig instinktivt för att stålsätta sig inför smärtan. När hon insåg att slaget dröjde kom hon på sig med att vara spänd. I samma stund som jag såg hennes muskler slappna av slog jag till hårt, med öppen hand över hennes skinkor. Det lämnade ett rött avtryck och hon kved.

Jag höjde handen igen och slog henne igen. Jag hörde hennes andning bli tyngre och hon höll andan samtidigt som hon stålsatte sig för att inte instinktivt värja sig mot mina slag.

Tredje slaget över hennes rumpa. Det gjorde ont, i min hand. Men jag hade ju valt att ge henne smisk med min hand och utan redskap av en anledning. Det hindrade mig från att i ren upphetsning låta den här situationen eskalera till något annat än jag avsett.

Fjärde slaget, en ekande smäll genom rummet och hennes dova kvid sekunden efter.

Jag tittade granskande mot hennes ansikte och såg att hon log, men utan att möta min blick.

- Det går ju inte.
Hennes leende försvann och ängsligt såg hon upp på mig igen.
- V-va.. varför då?

Jag kröp upp i sängen, satte mig över hennes lår.

- För att du.. bara njuter!
Jag log och satte händerna i sidan på henne och började kittla henne allt jag kunde. Hon började skratta, men jag slutade inte utan fortsatte elakt kittla henne samtidigt som jag höll henne hårt fast med mina lår om hennes kropp och hela min vikt på hennes höfter. Anna gapskrattade och vred sig tjutande för att komma loss.
- Ger du dig??
- Hahaha! Jag geeer mig!!! Hon försökte sig på att ge mig en valpblick, men det undertryckta skrattet gjorde det bara till en grimas innan hon tjöt igen.

Sen lyckades hon hålla sig så pass att hon kunde se undergivet på mig och ynkligt bedjande sa hon;
- Nälla... i-inte mer..? Ja-jag ska va snäll..!

- Mmh, de är klart du ska. Jag log med finurlig blick, böjde mig fram och höll fast hennes händer medan jag kysste henne djupt. Jag lade mig över henne med hela min tyngd.. med mina knän särade jag hennes lår. Byxorna hade glidit ner så hon sparkade av sig det ena benet helt och kunde sedan sära obehindrat.

Jag knäppte upp min byxor, drog ned dem lite, tog mina trosor åt sidan och styrde min kuk in mellan hennes skinkor. Jag samlade saliv och spottade det i handen, förde ner den och smörjde in hennes anal, innan jag tog tag och tryckte in min kuk i analen på henne.

Hon stönade lågt, andningen var tung av upphetsning och med mina händer lediga tog jag grepp om hennes hals och höll för hennes mun. Hon såg undergivet mot mig.

- Ditt lilla luder... viskade jag i hennes öra, juckande hårt och bestämt, medan jag höll helt tätt för munnen på henne och kramades om hennes hals.

- Mmh! Gnydde hon ynkligt när andningen ströps och såg med uppspärade ögon på mig. Jag räknade i huvudet till tjugo innan jag släppte för munnen. Hon drog häftigt efter andan och flämtade, fortfarande med ett gny efter varje juck.

- Säg att du är min hora, viskade jag upphetsat väsande i hennes öra.

- Jag är Hannas hora...

Jag såg i hennes ögon upphetsningen av att forma orden, förnedra sig själv och hur hon svankade djupare för att ta emot mig så djupt det var möjligt.

Mina stötar blev hetsigare, snabbare och lika envist dunkande hårt in i botten av hennes röv.

- Guuud.. ooh! Stönade hon och jag fortsatte i samma tempo, leende av att se henne njuta så. Jag tog grepp om hennes hals igen och hon andades med djupa, kraftiga andetag genom näsan.

Så kände jag hur det knep hårt om min kuk, djupt begraven i henne när hon fick orgasm. Jag ville inte stanna av för att stjäla orgasmen av henne, men det skulle vara omöjligt hålla sig många sekunder till i hennes underbart tajta bakdel.

- Mmmh! Stönade jag i hennes öra, hållandes henne nära nära mig när jag spasmitiskt stannade till, helt inne i henne, ryckandes i underlivet när min sperma pumpade in i henne.

Helt utpumpad drog jag mig långsamt ur henne. Hon kved lågt när jag gled ur och lade mig ner bredvid henne. Fortfarande andfådd. Hon vände sig mot mig, med huvudet nedanför mitt lade hon kinden mot mitt bröst, hennes hand sval kröp in under min svarta sidenblus och hittade snabbt ringen till min bröstvårta som hon började varsamt fippla med. Sådär lagom pirrande retsamt som hon brukade göra när vi låg tillsammans och myste, oftast senare på kvällarna framför tvn i min vardagsrumsoffa.

Jag log och kysste henne, på pannan, på nästippen och på munnen.

- Jag älskar dig, sötnos. Sade jag matt leende och hon log tillbaka.

- Jag älskar dig, min underbara, älskade megasötis! Sa hon, fnittrade och gned mjukt sin nästipp mot min. Vi kramades, blundade och somnade ansikte mot ansikte.